

destí. Per l'anada agafem les vies ràpides, és a dir les autopistes, pel túnel del Cadí.

Passat el túnel fem parada a l'àrea de servei per després continuar direcció Bellver de Cerdanya. Passat el poble de Baltarga, a uns 5 km ens desviem per agafar una carretera, direcció a Ger. Abans d'arribar-hi, prenem una carretera que ens porta a Meranges, des d'aquí prenem una pista forestal que ens portarà al refugi de Malniu, on deixarem els cotxes i comença la nostra excursió al cim del Puig Pedrós de 2.911 m. Comencem a caminar seguint uns rètols que ens aconsellen l'itinerari a seguir. Continuem pujant direcció al Coll de les Mullares, abans d'arribar-hi ens desviem direcció el Roc dels Lladres a 2.738 m, i d'aquí continuem pujant fins al cim. Quan arribem al Roc dels Lladres comencem a trobar neu, moltes clapes de neu, arribats dalt del cim el gran vent que bufa no hi ha deixat neu però hi fa molt de fred i la boira no ens deixa veure les muntanyes que ens envolten, per això no ens hi estem gaire estona, baixem per una altra vessant i aquí ens trobem amb molta més neu. És un lloc on estem a raser, no fa tant fred, mengem alguna cosa i comencem a baixar fins al Roc dels Lladres i

Puig Pedrós. Foto A. Garcia.

després, per no passar pel mateix lloc per on hem pujat, anem cap el prat fondal, la boira s'escampa una mica, cosa que ens permet gaudir del paisatge que a dalt del cim no havíem pogut contemplar. Continuem baixant, passem prop de l'estany de Malniu, fins arribar a l'estany Sec, i al refugi de Malniu.

Ens quedem a dinar a prop del refugi, fa un bon dia i fa sol, cosa que tots agraïm. No tenim pressa per marxar, però algú ens ha suggerit que podríem anar a cercar bolets i tot d'una pleguem les nostres coses.

L'Alfons coneix un indret a prop on possiblement es poden trobar bolets, per tant som-hi. Els que saben trobar-ne comencen a cercar-los i després d'una hora i mitja, diem de començar el retorn. De totes maneres no es que n'hagin trobat gaires, ja que es nota que abans ja han passat a cercar-los.

Ens acomiadem i fins una altra sortida.

Components de la sortida: Alfons Garcia, Gemma

Tintó, Pepita Vila, Pere Ninou, Neus Castro, Montse Boter, Xavier Moya, Àngel Blasco, Magda, Anna, Jordi Rosell, Víctor.

Xavier Moya Medrano

15 de novembre Sortida per conèixer els bolets del nostre entorn

El dia 15 de novembre teníem programada una sortida per tal de conèixer alguns bolets que creixen als boscos del nostre entorn, bàsicament alzines i pinedes.

Donada la gran diversitat d'espècies i ambients diferents on podem trobar-los, aquesta sortida tenia com a objectiu fer una primera aproximació al fascinant món dels fongs. I més concretament als bolets més freqüents que podem veure tot caminant pels nostres boscos. Ja es tracti d'espècies comestibles, tòxiques o sense cap interès des del punt de vista culinari però

interessantíssimes des del punt de vista botànic i ecològic.

La temporada de bolets, per aquelles dates, ja estava molt avançada i a més les condicions atmosfèriques dels darrers dies no van ser les més favorables per al desenvolupament dels bolets. Així doncs amb tots aquests condicionants vam agafar les cotxes i ens vam dirigir cap al lloc on creïem que podríem trobar-ne. En principi vam anar cap al Montnegre, ja que feia un parell de setmanes, en una altra excursió, se'n van trobar. Però vet aquí que en aquest període de temps les condicions ambientals van canviar. Allà on esperàvem trobar bolets tendres i ufanosos, els trobàvem passats i

malmesos. Així que vam decidir canviar de lloc i vam anar cap al Corredor, lloc on encara se n'havien trobat tot just feia uns dies. Efectivament només endinsar-nos una mica dins d'un alzinar orientat al nord vam trobar els primers rossinyols. Seguidament van aparèixer carlets, fredolics, trompetes i mollerics, aquests entre els comestibles. Entre els tòxics i sense interès culinari: rovelló de cabra, pets de llop, ou del diable, diferents espècies de puagres, corti, maris, pipes, groguet pudent, farinera borda, bolets de soca, lepiotes petites i d'altres de desconeguts.

Tot i que el nombre d'espècies que vam trobar i la quantitat va ser més aviat minsa, crec que la sortida va ser prou interessant com perquè es torni a repetir en properes edicions i així poder ampliar els nostres coneixements de la flora micològica del nostre país.

Pere Casals